

Când pe valuri

Bragagiu

Când pe valuri moi de aer
Frunze fug de-a rostogolul
Vremea strânsă, fără vaier,
Galbenă-mplinește golul.

Și în șoaptele căderii
Ce-n sughiț trosnesc din buze,
În jelitul neputerii
Prinde-n palme căi de frunze.

C-au visat și ele-n vară
Slobozenia de creangă
Și vroiau să zboare-n doară
Aripi largi în lumea largă.

Ea le-a liniștit avântul
În troiene de rugină,
Dogenind din deget vântul
Să se dea lângă hodină.

Le-a mai spune „Nani-nani”
Glas duios care s-ascute
Și ce pozne mai fac anii
Din trecut pe întrecute.

Ele ca-n copilărie
Liniștite să adoarmă
Visând pentru veșnicie
Vise fără de alarmă.
Victor Bragagiu